

Guds frid!

Tranås den 10 November 2010

Efter en tio dagar lång resa har jag åter satt svensk mark under fötterna. I och med min hemkomst har jag därmed också påbörjat skrivandet av november månads nyhetsbrev. I detta nyhetsbrev vill jag försöka ge några glimtar från resan. Men innan vi kastar oss över detta vill vi tacka för det engagemang vi sett i form av gåvor som vi fått ta emot under oktober månad. Tack för vad du gör för dem som fått en sämre start än oss. Din/Er insats är ovärderlig. Tack! Bortsett från några reseglimtar vill vi i detta brev påminna varandra om att vi snart går in i advent och juletid. Därför vill vi ge möjlighet att i och med detta brev också lyfta fram möjligheten att ge någonting extra till några av de arbeten vi stödjer. Mina tankar går då främst till våra vänner i Moldavien. Men också till de romska familjer som vi också kommer i kontakt med via Löftenas Barn. Du finner något ytterligare information omkring detta längre fram i brevet.

Resan till Rumänien

Det känns alltid skönt att få skriva att resan gått bra, så har det också varit denna gång. Vi har inte mött några problem under resan, eller under vår vistelse utan den har gått enligt planerna. Vi har kunnat möta flera av de organisationer vi samarbetar med. Det blev flera spännande möten som alla andas framtidstro och visionärt tänkande. Under söndagen kunde jag medverka i två mycket välbesökta gudstjänster. Församlingstillväxten är god och det strömmar till människor i alla åldrar.

Men, samtidigt ser jag också att behoven av hjälp är stora. Inte minst har den ekonomiska krisen slagit hårt mot dem som har det sämst. Kortfattat skulle man kunna sammanfatta resan med de båda orden tacksamhet och nöd, för det finns inslag av båda. Den nöd man möter är både fysisk och psykisk. Människor lider och har det svårt på många sätt och på många platser, en sådan plats är Rumänien. Den ekonomiska krisen har också förvärrat situationen för många. Då det är svårt att hitta ett arbete, trots bra utbildning, splittras många familjer, då man tvingas skicka sina nära och kära till länder som Italien, Spanien, England, Irland för att söka arbete. Fattigdomen splittrar familjer i Rumänien idag, 2010. Tragiskt, men mycket verkligt. En undermålig sjukvård lämnar också många människor i behov av vård i svåra situationer. Tillsammans med pastor Jolta fick jag möta en äldre man vars situation inte

lämnar någon oberörd. Själv lider mannen av svår psoriasis, hans fru har opererats inte mindre än 12 gånger för olika åkommor. Hon lider av diabetes med ett högt blodsocker vilket medför att hennes sår inte vill läka. Läkarna har sagt att de inte kan hjälpa varken henne eller hennes man, utan hänvisar till olika läkemedelskurer och salvor. Makarna kan inte längre bekosta de mediciner de så väl behöver för att kunna leva. Då vi fick möjlighet att möta mannen kunde vi lämna över pengar för att täcka kostnaderna för de närmaste tre månaderna. En liten men oerhört viktig insats. Mannens tacksamhet över pengarna var naturligtvis stor. Han hade samma dag i bön inför Herren ropat om hjälp. Bönesvaret kom samma dag! Gud är verkligen god! Jag har lovat att ytterligare se vad vi kan göra för att kunna hjälpa dem täcka kostnaderna för dessa läkemedel. På årsbasis kostar dessa 7200 kronor (c:a 600 kronor i månaden). En omöjlig summa för dem att själva betala. Trots sin svåra situation är mannen en flitig evangelist, som till fots varje dag, besöker sitt närområde för att vittna om Jesus. Ser du som läser detta en möjlighet att hjälpa, hör gärna av dig så skall vi förmedla din gåva vidare till dem.

Viorica Lakatos har nu fått sin efterlängtdade promenadscooter.

Theranova

Under fredagen hade vi planerat ett möte med Jaco du Plessis på Theranovakliniken. Det var glädjande att kunna förmedla nyheten om att vi kunnat samla in de pengar som behövs för att bekosta Emanuelas proteser. Vi riktar ett stort tack till er alla som så generöst bidragit till att kunna möta detta stora behov. I december månads nyhetsbrev hoppas vi kunna återkomma med en lite uppdatering av Emanuelas situation, då hon i början av december besöker kliniken för ett återbesök. Tacksamheten från Jacos sida är naturligtvis stor. Jag lät honom veta att vi ser det som en stor förmån att få samarbeta med Theranova. Vår önskan är att på regelbunden basis försöka stötta där det uppstår behov.

Vi kan också meddela att den promenadscooter vi skickat nu har kommit fram. Den har dessutom nått fram till den kvinna vi tidigare skrivit om, Viorica Lacatos. Jaco skriver att Viorica blev mycket glad över sitt nya transportmedel och kan nu, för första gången på mycket länge, besöka sin hemförsamling. För er som inte kommer ihåg så fick vi kännedom om Vioricas behov via det program som heter Spårlöst och som tidigare i våras sändes i TV4. Det är roligt att vi nu kunnat ge Viorica denna möjlighet.

Löftenas Barn

På fredagen tillbringade vi några timmar tillsammans med Dan och Sami Mitra på Löftenas Barn. Eftersom det var fredag var det ett mindre antal barn där än normalt. Under normala förhållanden har man ett hundratalet barn i varierande åldrar som besöker centrat. Dessa får också ett mål varm mat varje dag. För de allra flesta är detta det enda näringsriktiga de äter under dagen. De allra flesta kommer från mycket fattiga förhållanden, där barnen också lever ett mycket utsatt liv. Den kärlek de möter genom att komma till Löftenas Barn står i mycket bjärt kontrast till den vardag de annars möter, där fysiskt och psykiskt våld förekommer. Att möta en villkorlös kärlek betyder allt för dessa barn. Löftenas Barn har blivit en fristad från den hårda vardag de annars möter. Detta kärleksfulla bemötande har börjat förändra barnens attityder och sätt att bemöta varandra och de ledare som finns där. Under min vistelse hade jag också möjlighet att lämna över en gåva på 4500 (10%) kronor som kommer möjliggöra för dem att från kommunen ta emot hela 45 000 kronor ämnat för en aktivitetslokal.

Crachiun Derecichei leder en lektion på Bibelskolan. Till vänster några av eleverna i den första årskullen.

Östeuropeiska Bibelskolan

Behovet av nya missionärer, evangelister och pastorer är enormt. I Rumänien ropar man efter nya pastorer. Bibelskolan hämtar sina elever från olika platser runt om i Rumänien. Några få kommer ända från Moldavien. Att försöka svara upp mot det behov som finns är en av de stora utmaningarna. Den kull av elever som börjat sin tre år långa utbildning inom teologi och media har en tuff utmaning framför sig. I år är medieeleverna fler än de varit tidigare. I den första årskullen är de 12 till antalet, vilket är det största antal man haft. Efter att ha följt skolan under ett antal år och därmed också fått möta en hel del elever märker man tydligt att kunskapsnivån hos eleverna är mycket låg. Få har arbetat med ljud eller media innan

Några av de flickor som regelbundet besöker Löftenas Barn. När jag var där åkte flickorna rullskridskor för första gången.

de börjat på skolan. Detta har delvis sin grund i att man inte är van vid att arbeta med media i församlingarna på det sätt vi i väst sedan länge varit vana vid. Att kunna tillföra skolans elever den kunskap vi förmedlar under en vecka är, tror jag, oerhört betydelsefull för att på sikt kunna höja kunskapsnivån i församlingarna. Allt fler unga människor "lever" sina liv "uppkopplade" på nätet genom olika sociala forum. Detta måste vi som kristenhet kunna svara upp emot och finnas närvarande där unga människor finns. Skolan har nu via andra kontakter fått möjlighet att sända direktsänd radio över Internet till inte mindre än 3000 samtida lyssnare. En fantasisk möjlighet men också en stor utmaning. För att kunna genomföra denna satsning är skolan i behov av ett ekonomiskt stöd då man behöver någon som arbetar med detta. Som läget är nu saknar skolan dessa resurser. Genom att stödja skolan kan du bidra till att göra denna satsning verklig. Tack för din villighet att satsa på detta projekt.

Caminul Felix

Det är fantastiskt att få följa detta arbete på lite närmare håll. Det saknas inte visioner för framtiden utan det sker hela tiden saker på olika platser. Dan Butuc, som tidigare ansvarat för byggnationen av Tonårshuset, berättade att samtliga lägenheter i Tonårshuset, nu är belagda. Det innebär att 24 unga människor nu får ett ordnat boende på egen hand.

Under sommaren har man iscensatt byggnationen av vad som skall bli en liten "by" av hus, kommer

Jörgen tillsammans med en av eleverna på medielinjen. Under kursen beslutade hon sig för att jobba vidare med radio. I förgrunden Adi Stirbu, tidigare elev på skolan, nu är han behjälplig som tolk och en god hjälp med det allt tekniska.

inte ihåg antalet så här i skrivande stund. Husen är avsedda för de ungdomar eller husföräldrar som inte har ekonomiska förutsättningar att på egen hand bekosta ett hus. Ungdomar som växer upp på Caminul Felix, som gifter sig och bildar familj saknar ekonomiska förutsättningar att bygga någonting eget. Liknande förutsättningar gäller också de husföräldrar som vikt större delen av sitt yrkesverksamma liv åt Rumäniens övergivna barn. Dessa makar kunde, med rumänska mått, haft ett välbetalt arbete, men istället valde man en annan väg som inneburit helt andra förutsättningar. De hus som nu byggs är också ämnade för dem. Nu kan de få ett eget hus, med allt vad det innebär. Varje hus kostar omkring 150 000 kronor att färdigställa och är i genomsnitt c:a 65-70 kvadratmeter i storlek. Inte speciellt stort men de rymmer det mest nödvändiga såsom kök, vardagsrum, badrum och ett par sovrum. För den som så önskar kan även vindsutrymmet inredas. Tanken är att de som får bo i husen också betalar en mindre månatlig summa som avbetalning. På sikt kan huset bli deras eget. Projektet kommer att pågå under flera år och utökas allt efter behov, det är inte osannolikt att även FTM-Mission kommer engagera sig genom att bekosta ett sådant hus. Säkerligen får vi anledning att återkomma till detta längre fram.

De första av många hus växer nu fram i vad som med tiden kommer bli en hel liten by av hus. Ett på många sätt viktigt steg tas nu som kommer ge många familjer och unga en ljusare framtid.

Förmiddagsgudstjänst, Sami Mitra tolkar Jörgen Lindberg. Dagens predikoämne var girighet.

Moldavien – Dagligt bröd

Det är glädjande att nu kunna berätta att arbetet med renoveringen av bageriet kommit igång. I dagarna (början av november) skickar vi de pengar, c:a 30 000 kronor som omfattar själva renoveringen av bageriet. Renoveringen omfattar nya ytskikt, alltså både om målning och nytt kakel där det behövs. Vi kommer också att byta ut det befintliga elsystemet med tillhörande elmätarskåp. Det gamla var slitet och inte helt tillförlitligt. Likaså kommer ventilationssystemet att bytas ut vilket inte bara ger en bättre arbetsmiljö utan också bidrar till en bättre ekonomi, då värmen från bakugnen återvinns för att värma kontors och kyrkolokal. Vi har bett Igor dokumentera hela renoveringsarbetet och så snart vi fått hans material kommer vi återkomma. Denna grundliga renovering innebär i slutändan att mer pengar blir över till bröd då också omkostnaderna minskar i form av uppvärmning och elförbrukning. Bageriutrustningen som köps in är ny, med tillhörande service och andra garantier.

Under mitt besök i Rumänien träffade jag pastor Jolta, initiativtagare till projektet. Hans tacksamhet för det vi nu gör är naturligtvis stor eftersom församlingen idag saknar möjlighet att genomföra denna nödvändiga förändring, då man står för merparten av omkostnaderna för att driva projektet. En resa till Moldavien är planerad, men kommer inte ske förrän till våren. Dels lackar det nu mot jul och det är inte heller lämpligt att åka under vinterhalvåret. Fram till dess får vi hålla tillgodo med de bilder och den information vi blir tillskickade.

I denna månads nyhetsbrev vill vi åter igen lyfta fram projektet "Dagligt Bröd". Vi ser att behoven är så oändligt stora. Önskar du stödja detta projekt ännu en gång ber vi dig kryssa/skriva i på talongen för Moldavien (den tomma raden).

Ekonomiskt stöd till pastorer

Som vi berättat om i tidigare brev har vi för avsikt att nu rikta vår uppmärksamhet mot Rumänien och det akuta behovet av ekonomiskt stöd till pastorer som finns där. Under min vistelse i Oradea samtalade

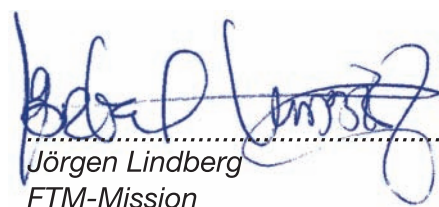
jag med Pastor Jolta, som också är ledare för de dryga 250 församlingar som finns i distriktet. Många pastorer tjänar i flera församlingar samtidigt, men måste ändå arbeta utanför församlingen för att kunna försörja sin familj. En inte helt önskvärd situation. Vi ser nu en möjlighet att hjälpa dessa pastorer med ett ekonomiskt stöd. Det handlar inte om att bekosta hela deras uppehälle utan att ge det stöd som behövs för att de skall kunna arbeta utan att behöva ta extra arbete för att försörja sin familj. Vi ser också att det är yngre pastorer som gärna står i ett pionjärbete. Under min vistelse hade jag möjlighet att samtala med en av de pastorer vi förmodligen kommer att stödja. För missionens del handlar det om en summa av c:a 900 kronor i månaden (100 Euro) som vårt stöd i så fall kommer att bli. I början av nästa år kommer vi att skriva mer om denna gren av missionens verksamhet. Då kommer vi också närmare beskriva den situation som råder, men också närmare presentera den eller de som är aktuella att understödja.

Julgåva

Julen står för dörren och för många av oss innebär det att vi unnar oss lite extra. Tyvärr har inte alla den möjligheten. I samtal med både Sami och Dan på Löftenas Barn låter de oss förstå att man önskar göra någonting extra för de familjer vars barn kommer till Löftenas Barn. Beträffande Moldavien är tanken att inför julen kunna ge några familjer en "jullåda" med någonting extra i. Också vi här från missions sida vill försöka bidra med någonting extra inför julen. För en summa på 150 kronor får man ett bra matpaket som räcker, beroende på personer i hushållet, upp till en månad. För denna summa får man dels basvaror men också någonting extra inför julen. Skriv/kryssa i på talongen hur du vill att din gåva skall användas.

Avslutning

Så har vi då landat i det som utgör avslutningen på detta brev. Än en gång, tack för vad ni gör för dem som inte har det så bra ställt som vi har det. Då vi inte talar i egen sak är min frimodighet stor när jag skriver att vi var och en får fråga oss själva och inför Gud pröva vad vi kan göra för våra vänner. Oavsett gåvans storlek, vet att den kommer väl till pass. Så flickor vi med så här i den direkta avslutningen också att möjlighet finns för dig som önskar förbön eller samtal att höra av dig på det sätt du finner bäst. Allt gott i Kristus Jesus önskar vi er alla.

Jörgen Lindberg
FTM-Mission